

Sygn. akt IV KZ 26/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puzkarski

w sprawie **A.Z.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 lipca 2019 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt IX WKK [...] (IX Ka [...]),

o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Skazany A.Z. 25 lutego 2019 r. złożył w administracji zakładu karnego pismo określone jako kasacja, deklarując, że zaskarża wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 listopada 2014 r. wydany w jego sprawie o sygn. akt II K [...]. Należy zaznaczyć, że w sprawie tej orzekał w drugiej instancji Sąd Okręgowy w K..

Przewodniczący Wydziału IX Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. zarządzeniem z dnia 12 marca 2019 r. odmówił przyjęcia wspomnianej kasacji, wskazując, że jest ona niedopuszczalna w świetle art. 520 § 2 k.p.k. Zarządzenie to, doręczone z pouczeniem o terminie wniesienia ewentualnego zażalenia, skazany odebrał w dniu 20 marca 2019 r., co potwierdził własnoręcznym

podpisem (k. 299 akt sprawy). Następnie w dniu 8 kwietnia 2019 r. w administracji zakładu karnego złożył zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji.

Zarządzeniem z dnia 16 kwietnia 2019 r. Zastępca Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Sądu Odwoławczego w K. na podstawie art. 518 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia tego zażalenia wskazując, że zostało wniesione po terminie, który upłynął w dniu 27 marca 2019 r.

Powyższe zarządzenie zaskarżył A.Z. tłumacząc w zażaleniu, że nie dotrzymał terminu, bowiem nie był w stanie zapoznać się z zarządzeniem z dnia 12 marca 2019 r. z uwagi na brak okularów, które otrzymał dopiero 4 kwietnia 2019 r. Wniósł o „pozytywne rozpatrzenie i nadanie dalszego biegu sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 460 zd. 1 k.p.k. zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia – od daty doręczenia. Skoro po doręczeniu mu, wraz ze stosownym pouczeniem, w dniu 20 marca 2019 r. zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, skazany wniósł zażalenie dopiero w dniu 8 kwietnia 2019 r., to jest oczywiste, że uczynił to po upływie ustawowego terminu, czego zresztą nie kwestionuje. W tej sytuacji zgodnie z art. 429 § 1 k.p.k. należało odmówić przyjęcia tego zażalenia. Podana przez skazanego przyczyna zwłoki nie podważa prawidłowości skarżonego zarządzenia, może jedynie być argumentem (inną kwestią jest czy przekonującym), gdyby skazany uznał za słuszne ubiegać się o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia.

Na marginesie celowe będzie zwrócić uwagę skarżącemu, któremu wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania (później zarządzono wykonanie kary), że niezależnie od przyczyny wskazanej w zarządzeniu z dnia 12 marca 2019 r., co do zasady ustawa (art. 523 § 2 k.p.k.) nie dopuszcza w takim wypadku wniesienia kasacji. Nadto, jak każdy środek zaskarżenia, kasację wnosi się w określonym terminie (zob. art. 524 § 1 k.p.k.), obowiązuje też tzw. przymus adwokacko-radcowski (art. 526 § 2 k.p.k.),

co oznacza, że nie sam skazany, ale podmiot fachowy musi sporządzić i podpisać kasację.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.